

Johanna – eins og so mangar aðrar sluppir tá – eisini stýrhús.

Hetta var ikki nakað stórt stýrhús, men kortini hevði tað pláss fyri einum seks til átta monnum. Menn flest hildu, at hetta var eitt stórt framstíg – serliga, tá veðrið var sjuskut og tað ikki altíð var so hugaligt at standa til róðurs.

Oyðilegð kjølin

Árini 1932 og 1933 var Johanna ikki til fiskiskap.

Tíðliga ein morgunin um várið 1932 rendi Johanna á Sandsboðan, tá hon var á veg inn á Sand. Hetta førði til, at sluppin fekk stóran skaða. Allur kjølurin fór.

Tá Johanna skuldi upp á beding at fáa nýggjan kjøl, varð funnið útav, at vognurin var ov stuttur, so teir noyddust at leggja oman á vognin, áðrenn teir kundu taka hana upp at fáa arbeiðið gjørt.

Í 1934 var Johanna aftur fyri einum óhappi, tá aksilin bleiv skeivur, og skipið kom í trupulleikar á veg til Føroya úr Grønlandi. Hóast útlit til illveður, gjørdist tað ongantíð so ringt, at menn komu í neyð, og teir vunu upp land í øllum góðum.

Aftur í 1935 fekk Johanna motorskaða. Hesaferð brotnaði motorurin, tá teir vóru á veg til Grønlands.

Vent varð aftur til Føroya at fáa skaðan umvældan.

Ísflsk til Bretlands undir krígunum

Eins og onnur skip sigldi Johanna við ísflski undir krígunum, so bretar ikki skuldu sita svangir.

Tíbetur var Johanna ikki fyri teimum óhappum, ið raktu mangar av sluppunum krígsárin, men ta einu ferðina var um reppið, at hon varð minusprongd.

Hetta var í 1942, tá teir vóru á veg til Íslands. Men til alla lukku rak minan aftur við borðinum, og einki hendi. Eina aðra ferð var ein týskur flúgvári uppi yvir teimum, men hann hvørki bumbaði ella skjeyt.

Einasti skaðin, ið hendi Johannu undir krígunum, var síðsta túrin til Bretlands, tá teir vóru á heimleið. Motorurin brotnaði, og tei komu í óveður. Nógvar av brotasjógvi, men teir vunu kortini upp land. Nakað av skaða fekk sluppin av viðferðini, og tann lítil báturin, ið stóð frammi á bógnum, fór í sor.

Skifti motor

Aftan á kríggið, í 1948, fekk Johanna annan og størri motor. Hesin var eisini av slagnum Scandia, ein brúktur 70 hesta motorur. Og aftur í 1950 varð enn ein

nýggjur motorur settur umborð í hana – ein 90 hesta Hundested.

Sum so mong onnur skip í 50-unum, var Johanna eisini á sild. Fyrsta árið var í 1954, og líka til seint á heysti í 1967 bar Johanna á sild, men eisini var annar fiskiskapur á skránni.

Meðan Eli Lassen var skipari á Johannu árin 1964 og 1965, var rættiliga nógvar gjørt við Johannu. Eitt nú fekk hon ein nýggjan 200 hesta Volvo Penta motor, nýggja mastrar, og bæði lugarið og kahúttin vórðu sett í stand.

Í drift til 1973

Johanna, ið eisini varð rópt »Hin stolta Johanna«, var í drift líka fram til 1973, tá hon varð lögð. Tá hevði hon verið í drift í meira enn 79 ár.

Í mong ár lá Johanna fyri teym á Vági, men tíðliga í 1981 varð hon lýst til sølu, og bjóðaði nýstovnaða Felagið Johanna TG 326 upp á skipið – saman við øðrum áhugaðum. Endin var, at felagið fekk hana fyri eina krónu, og so var bara at fara í gongd við at seta hana í gamla standin aftur.

Orsøkin til, at Johanna varð keypt, var at vágbingar frættu, at nakrir menn norðanfjörðs ætlaðu at keypa hana fyri at seta hana í

Gudmund Jacobsen, fyrrverandi skiparin Henning Jensen, og Magni Eidesgaard eru saman við bókinu um Johannu heimaiddarmenn til tilfarið á hesum báðum síðunum

Mynd: Hilmar Jan

Ein flaggskrydd Johanna leggur frá landi í sínari »nýggju útgávu«

stand, og hetta hildu vágbingar vera bæði synd og skomm, so teir gjørdur av at fáa varðveitt »stoltleika Vágs« í Vági.

Sett upp á turt

Tað, sum síðani hendi við skipinum, er ein longri søga fyri seg, ið nærri verður komið inná í seinni blaði.

Men endin varð so, at skipið varð sett upp á turt, og varð hon gjørd nærmast av nýggjum úr enda í annan í »heimsins størsta neysti«, ið varð bygt útan um skipið niðanfyrri, har Valensia stóð.

Sluppin varð so sett væl og virðiliga í stand hesi næstu árin, og tá skrokkurin var liðugur, varð hon sjósett av nýggjum – sum eitt spildurnýtt skip. Hetta var í mai mánaði 1986.

Lagt varð fyri at taka tað stóra neystið niður, og tók tað eina viku. Síðani varð Johanna sjósett og sleipað av vaktar- og bjargingarskipinum Tjaldrunum út til bryggjuna, har hon lá, meðan arbeiðt var at gera hana lidna, so hon aftur kundi verða tikin í nýtslu.

Fyrsti túrin gekk til Ís-

lands, har Johanna í sínum góðu døgum hevði verið so mangan túrin.

Síðani hevur skipið verið nýtt nógvar – bæði til sigling innan- og uttanlands. Hon hevur umframt túrin í Íslandi eisini verið Grimsby, Hirtshals og Keypmannahavn. Eisini hevur skúlin gjørt nógvar brúk av henni, og hon var liður í arbeiðsskapandi tiltakinum Sjórok. So ikki kann sigast annað, enn at Johanna á ellisárum enn er til stórt gagn – eins og hon so sanniliga eisini var tað í yngri árum.

Næsta stóra ferðin hjá Johannu verður næsta summari, tá er boðin til Grønlands sambandi við, at Føroyingafelagið í Nuuk fyllir 50 ár.

Tað er eitt øgiliga stórt og rúgvusmikið arbeiði, ið gjørt er við Johannu – bæði so og so. Allir teir, sum í dag fáast við skipið, gera tað sjálvboðnir, og ikki verður ein króna goldin í arbeiðsløn til nakran.

Og nú Johanna fyllur bæði 100 og 100 ár, er hon aftur eins stolt og hon var tað í forðum...

hj.

Jákup Dahl á Gørðunum saman við konu síni Johannu, ið legði navn til sluppina, ið nú fyllir 100 og 110 ár